

*До Всеукраїнського дня бібліотек
вип. 24*

Портрет фахівця в бібліотечному інтер'єрі

**Обласна універсальна наукова бібліотека
ім. О. Ольжича
Житомирської обласної ради
Науково-методичний відділ**

**Портрет фахівця
в бібліотечному інтер'єрі**

Житомир, 2018

Портрет фахівця в бібліотечному інтер'єрі [Текст] / ЖОУНБ
ім. О.Ольжича, наук.-метод. відділ; уклад. К. М. Романуха ; ред. вип.
Г. Й. Врублевська. – Вип.24. – Житомир, 2018. – 20 с.

Видання присвячене Всеукраїнському дню бібліотек і містить портрети
фахівців ПБ області.

Цей випуск нашого видання виходить напередодні професійного свята, що традиційно святкується 30 вересня, і святкує його 1213 бібліотекарів області, у т.ч. 298 сільських. Тож добра нагода побажати Вам, дорогі друзі, шановні колеги, доброго здоров'я, бути успішними. Більшість – це сучасні бібліотекарі і їхній статус відповідає у значній мірі основним критеріям. Є відповідний досвід, вони адаптуються до інших суміжних напрямів діяльності у бібліотеці. Такі прогресивні фахівці знають проблеми свого регіону, центральної книгозбірні чи сільської дитячої бібліотеки та шукають шляхи їх зменшення.

Соціальний портрет нашого бібліотекаря, як показують різні дослідження, змінюється повсякчас. Нині працівники більше уваги приділяють задоволенню потреб громади, а також вважають використання інформаційних технологій обов'язковим компонентом своєї роботи.

Науково-методична служба неодноразово висвітлювала на сторінках своїх публікацій досвід діяльності ЦБ, міських, сільських, селищних книгозбірень, розповідала про колег, які заслуговують доброго слова, а посади вони займають різні, справжні фахівці в обраній професії, авторитетні у колективах та є гідним прикладом для колег свого регіону.

Тож дякуємо їм за сумлінну працю, за яку бібліотекарі неодноразово нагороджувались почесними грамотами, подяками та іншими відзнаками.

Так склалося, що у деяких наших працівників з області рік нинішній ще й ювілейний. У методиста Народицької РБ – Івасенко Т. І.; директора Хорошівської ЦРБ – М. О.Зубрицького, методиста Коростишівської ПБ – Неділько Л. А., директора Черняхівської ЦРБ – Р. А. Чорноморець. Від усієї бібліотечної спільноти зичимо нових творчих успіхів, процвітання, сонячних мирних днів та багато років життя.

Бібліотечна доля вибрала її

Цікавою та непередбаченою є доля кожної людини, і, підносячи свої сюрпризи, не враховує її планів. Коли багато років тому молода вчителька Раїса Анатоліївна розпочала свою трудову діяльність у звичайній сільській школі, вона ще і не здогадувалась, що доведеться їй розпрощатись з улюбленою роботою, з дітьми, про яких вона з гордістю згадує і сьогодні. А пишатися є чим. Із 16 першачків, яких вона вчила життєвим премудростям, 7 закінчили школу із золотою медаллю. Міцний фундамент у вигляді основ знань був закладений талановитою, наполегливою вчителькою, що у всі справи, які робить, вкладає серце.

З того часу пройшло немало літ, а старанність, завзятість, енергія, ініціативність, прагнення у всьому бути серед кращих, освоювати та втілювати все нове, прогресивне – залишились. І не відомо, кому доля піднесла подарунок, коли 5 років тому Раїсу Анатоліївну Чорноморець призначили директором Черняхівської ЦРБ. Скоріше, мабуть, бібліотеці та всім, хто з нею співпрацює.

З перших днів, увійшовши в колектив як лідер, Раїса Анатоліївна приступила до згуртування команди одностайців, переконаної в тому, що часи бібліотеки, як «хати-читальні» давно минули. А для цього необхідно не чекати читача в гості, а йти до нього, несучи цікаву та потрібну, а основне – нову інформацію про навколишній світ.

Нашу будівлю, якій вже майже 90 років, прикрасили нові вікна, подвір'я забуяло квітами, з'явився дитячий майданчик «Бібліотека під парасолькою», доріжки із бруківки, відремонтовані пороги, казкові куточки за мотивами українського фольклору. Книжкові виставки перетворилися на вернісажі, експозиції, презентації.

Жоден великий захід районного рівня не обходиться без участі бібліотеки. Змістовні тематичні виставки-інсталяції привертають увагу всіх.

За перший рік роботи директор разом із методистами відвідала всі сільські книгозбірні, познайомилась із головами сільських рад, поставивши перед працівниками конкретні завдання з перетворення бібліотек району у сучасні центри надання послуг різним категоріям користувачів. У нас з'явилися

комп'ютери, 6 із них підключено до мережі Інтернет, нові меблі та стенди в методичному кабінеті.

Важливою рисою характеру Раїси Анатоліївни є комунікабельність. Вона легко знаходить спільну мову із представниками влади, депутатами, спонсорами, і, завдяки цьому, бібліотека не є другорядною установою в районі. Вперше районна влада прийняла окрему «Комплексну програму розвитку

бібліотеки як інформаційного та культурного центру на 2017-2019 роки».

Про нас пише районна преса, про нас знімали сюжети кореспонденти обласного телебачення, ми повідомляємо про свої успіхи та проблеми в соцмережах.

Раїса Анатоліївна всією душею переживає за доручену справу, і, хоч не є фахівцем бібліотечної роботи, основи вивчила протягом першого року, а тепер вільно спілкується

з тими колегами, що мають вже сорокарічний досвід роботи.

Важко перерахувати всіх цікавих особистостей, які відвідали наші зустрічі. При плануванні роботи ми враховуємо інтереси різних категорій користувачів, і тому запрошуємо лікарів, військових, чорнобильців, майстрів народних промислів, багатодітних матерів, афганців, героїв АТО, місцевих поетів, вчителів, вихователів ДНЗ, спеціалістів служби порятунку, відділів юстиції по роботі з неповнолітніми, представників духовенства, ветеранів бібліотечної справи, заслужених працівників культури. Кожна така зустріч ретельно готується, враховуються найменші дрібниці і ніхто не виходить з бібліотеки без пригощання чаєм, кавою, печивом і т.д.

Напрочуд гостинна, щедра, добра та талановита жінка Раїса Анатоліївна вміє підібрати щирі слова до кожного, підтримати, якщо треба, надати допомогу.

Бібліотека свого часу підтримала волонтерський рух. В нашому приміщенні готувались посилки на фронт, збирались дитячі малюнки, книги з усього району.

Наші друзі – волонтери, організація «Бойове братство учасників АТО», рада ветеранів.

З ініціативи Раїси Анатоліївни ми започаткували гарну справу – організацію літнього відпочинку дітей спільно з пришкільними оздоровчими таборами. Це – місяць цікавих свят, флеш-мобів, конкурсів, екскурсій, майстер-класів, рольових ігор, творчих майстерень, спортивних змагань. За цей час бібліотека приймає більше 100 дітей в день. У нас є навіть своя екологічна стежка та красзнавчий маршрут по Черняхovu.

Раїса Анатоліївна постійно вчиться, перебуває у творчому пошуку, до чого спонукає і колектив. Кожна корисна ініціатива миттєво підтримується директором.

Дещо по-новому відзначаємо ми і своє професійне свято. Нас обов'язково вітають керівники району, бібліотекарі отримують нагороди, а потім вирушають у подорож. Це завдяки Раїсі Анатоліївні ми стали більш мобільними. Вона – ініціатор цікавих поїздок до визначних місць м. Вінниці, м. Коростеня (на свято деруна), до замку Радомишля, музею Лесі Українки у Новограді-Волинському, літературних місць Житомира.

Подорожуючи, вивчаємо рідний край (м. Новоград-Волинський)

Особливо приємно нам відчувати турботу директора про комфортні умови праці. Це – тепле приміщення, освітлення, нові штори, канцприладдя та ін.

Черняхівська районна бібліотека – постійний учасник обласних конкурсів, акцій, оглядів. Ми стали переможцями обласної PR-акції «Бібліотека в інформаційному просторі» в номінації «Краща бібліотека з організації роботи клубів за інтересами в сучасних реаліях», нагороджені дипломом за перемогу в обласній акції до 110-річчя від дня народження О. Ольжича. Читач дитячої бібліотеки Арсеній Ничипорук завоював перше місце в обласному та Всеукраїнському конкурсі «Книга пам'яті мого роду» в номінації «Відеокнига», а представник Великогорбашівської сільської бібліотеки Ольга Войтенко посіла друге місце в області в цьому ж конкурсі в номінації «Книга пам'яті». Читачка районної бібліотеки для дітей Вікторія Писаренко стала переможницею обласного конкурсу «Бібліоманія» (I місце).

За сумлінне відношення до роботи Раїса Анатоліївна Чорноморець отримала відзнаку Житомирського управління культури облдержадміністрації «Золоті джерела».

Раїса Анатоліївна надзвичайно скромна, не намагається бути в центрі уваги. Проте при будь-якій можливості намагається рекламувати наш заклад. А ще Раїса Анатоліївна турботлива дружина, любляча мама, бабуся. До того ж

вона свекруха, теща, донька, сестра. Вся велика родина шанує її, підтримує, і вона встигає допомагати і турбуватися про всіх. Але найбільша гордість – внучка, що розбудила в серці бабусі найпотаємніші, найніжніші почуття.

Між колегами-бібліотекарями панує така думка, що директор має особливу рису – все, за що береться, перетворює на цікаве і таке, що хочуть наслідувати інші. Вона ніколи справі не присвячує себе лише частково, а занурюється в неї з головою і робить все, щоб було цікаво, комфортно і їй, і тим, хто поруч. То ж хочеться побажати Раїсі Анатоліївні Чорноморець невпинного руху вперед, успішного здійснення усіх планів та задумів. Нехай підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності будуть міцне здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття, а людська шана буде подякою за плідну працю, чуйність, вміння творити добро.

З повагою,

колеги Черняхівської ЦБ

РОБИТИ СВІТ ПРЕКРАСНИМ!

Професія бібліотекаря заслуговує глибокої поваги та істинного захоплення. Вона дає можливість все життя мати справу з найцікавішими книгами та найдопитливішими людьми, ріднити людей з книгою, відкривати їм красу і силу слова.

Об'єднує нас, бібліотекарів, любов до своєї професії, до бібліотеки, до читачів. А долі у всіх різні і кожна доля – то недочитана книга, кожна сторінка якої відкриває частинку душі, ніжної, вразливої і водночас сильної, здатної протистояти життєвим буревіям.

Стою на вітрі, руки простягнула –
Зелені бризки вітру межі пальцями.

Ах, доля мене гнула – не зігнула.

Колючі терни проростають пальмами.

Слова ці ніби спеціально написані про Кравчук Валентину Георгіївну, яка порівняно недавно прийшла працювати в Гальчинську сільську бібліотеку (в 2011 році), але вже встигла завоювати заслужену повагу і авторитет серед своїх колег. І справа не лише в добросовісному, чесному відношенні до своїх професійних обов'язків.

Гальчинська бібліотека завжди була однією з кращих в районі, і Валентина Георгіївна з достоїнством продовжує справу своїх попередниць. Її мама,

Валентина Петрівна, в свій час довго працювала в цій бібліотеці. І ці стіни для Валі, меншої, стали знайомими і близькими мало не з народження, тому і працюється їй тут по-особливому, як в рідній домівці, хоч шлях до бібліотеки був довгий і непростий. Валентина Георгіївна після закінчення школи працювала на Баранівському фарфоровому заводі, в паспортному столі, заочно здобувала освіту. Потім повернулася в рідний Гальчин, працювала в сільській раді касиром.

І тут доля, нарешті, привела туди, куди, мабуть, судилося, туди, де її справжнє місце – в Гальчинську сільську бібліотеку, – бібліотеку, про яку мріяла і до якої рвалася її душа. В ній, ще змалечку, пізнала радість спілкування з книгою, де знала кожен закуток, де саме повітря для неї наповнене рідними, найдорожчими пахощами. І знову заочне навчання – в 2013 році Валентина Георгіївна закінчила Житомирський коледж культури і мистецтв ім. І. Огієнка за спеціальністю «Бібліотечна справа».

В роботі наполеглива, відповідальна, завжди виконує поставлені завдання. Її глибоке переконання, що сільська бібліотека сьогодні – це основний культурний та просвітницький центр, і вона намагається зробити свою книгозбірню максимально сучасною та корисною для громади. Задля цього невтомно працює, шукає партнерів, має незаперечну підтримку у місцевої влади. Як результат – відремонтоване приміщення, досить непоганий книжковий фонд, єдина в районі комп'ютеризована сільська бібліотека з принтером. А попереду ще багато планів та ідей, які обов'язково втіляться в життя.

Валентина Георгіївна намагається своєю роботою охопити всі напрямки з популяризації літератури і, відповідно, виховувати всебічно розвиненого, гармонійного користувача. Читачі бібліотеки із задоволенням відвідують культурно-масові заходи, які вона проводить. Цікаво, насичено проходять

літературні свята, вікторини, бесіди, конкурси і багато іншого. Подобаються односельчанам свята, які вже стали традиційними: до Дня захисника Вітчизни, Дня вчителя, Дня вшанування воїнів-інтернаціоналістів, Міжнародного дня прав жінок і миру. Своєрідною візитівкою стало традиційне свято села, яке збирає не лише гальчинців, а й мешканців району та гостей з різних куточків України. Такі заходи проводяться разом з Будинком культури, місцевою школою, дитячим садочком і, звичайно, за активної підтримки сільської ради, спонсорів.

Оформлення бібліотеки, здається, одне із найулюбленіших занять бібліотекаря. Заходиш, дійсно, наче в храм: настільки тут велично, урочисто і водночас затишно і привітно. Валентина Георгіївна, маючи талант до малювання, вишивання, перетворила свою бібліотеку в мальовничий острів, куди тягнуться і дорослі, і діти. Їх завжди радо зустрінє усміхнена господиня, в якій для кожного знайдеться привітне слово, доречна порада. Люди йдуть сюди не лише по книги, а й просто поспілкуватися, відпочити від сірої буденності і проблем. Діти люблять тут погратися в дитячій кімнаті, схожій на казкову країну, і навіть роблять тут уроки. Поряд знаходиться народознавча кімната, створена бібліотекарем і директором Будинку культури за підтримки сільської ради, місцевої школи та жителів села. Сюди Валентина Георгіївна також із задоволенням запрошує всіх бажаючих. Люди тягнуться до неї, тому що відчують, що душа цієї молодой жінки сповнена людського тепла і краси, відкрита до кожного.

А ще – вона надзвичайно талановита: з дитинства гарно малює і захоплюється вишиванням. Її малюнки прикрашають не лише бібліотеку, а й стіни місцевої школи та дитячого садочка. До вишивки прикипіла душею і серцем не випадково: вишивала бабуся і мама, вишивають обидві старші сестри. Вишивки родини неодноразово представляються на різноманітних заходах району та села.

В 2013 році Валентина Георгіївна спробувала новий для себе вид мистецтва – картини із солоного тіста, а потім захопилася цим надзвичайним видом народної творчості і тепер не уявляє свого життя без цього. Завдяки вдалим, зі смаком підібраним кольорам, оригінальним композиціям її картини захоплюють нашу уяву, дарують незрівняну насолоду, несуть найкращі почуття.

Вишивки і картини Валентини Георгіївни є прикрасою районних та обласних свят. За своє мистецтво вона отримала почесне звання «Майстер народної творчості».

Дивлячись на цю молоду, вродливу, завжди усміхнену жінку, з теплими іскринками в очах, здається, що життя її, як квітчаста шовкова хустина: устелене яскравими квітами, гладеньке і ніжне. Та всього було в житті, і не раз згасали іскринки в очах, скорбота лягала на чоло. Жіноча доля, яку вимріяла в теплий літній день, холодною заметіллю розвіяла в душі надії й сподівання. Коли життя нещадно шматувало, – як підбитий птах прилетіла до батьківського гнізда, щоб загоїти рани, щоб забути, щоб відродитися до нового життя. Та доля невблаганна. Знову горе, вже інше, ще тяжче, ще жорстокіше в своїй неминучості. Руки опускалися, серце розривалося від туги, світ здавався чорним і холодним...

Та є в цьому світі єдина зіронька – син, єдина втіха і надія, який, ще будучи зовсім дитиною, коли в мамі були важкі часи, був її підтримкою і опорою, справжнім чоловіком, а зараз – це її гордість, її майбутнє, її продовження в житті.

А ще є її робота і творчість, без яких не уявляє свого життя. Цим живе наша колега, заради цього працює і творить. А ще – любить людей, любить землю, на якій живе, і робить світ навколо прекрасним.

Методист Андрушівської
районної бібліотеки – Лілія Шуйська

Її професія – це її покликання...

Для кожної освіченої людини, бібліотекар – це, насамперед, творча особистість, яка безкорисливо, щедро, з повною віддачею служить суспільству та читачеві. Адже в бібліотечну справу приходять люди не випадкові. Для них їхня професія це, без перебільшення, - і захоплення, і пристрасть, і відданість справі та книзі протягом усього життя. Саме такою особистістю є провідний методист Коростенської районної бібліотеки ім. М. Сингаївського Лідія Петрівна Власенко. Це людина виняткової працьовитості, творчого пошуку, високого професіоналізму, яка вкладає душу в улюблену справу, а ще – чудова жінка, наша славна колега.

Народилася Лідія Петрівна в зелено-шумному селі Дуброва Лугинського району. В 1984 році, після закінчення школи, вступає до Житомирського культурно-освітнього училища, здобула тут спеціалізацію – «бібліотечна справа». Будучи в когорті найкращих студентів, була направлена на роботу в Коростенську районну бібліотеку. І саме тоді, в 1987 році, молода та завзята дівчина Лідія розпочинає свою професійну діяльність на Коростенщині. І ось вже понад 30 років районна книгозбірня є улюбленим і єдиним місцем її роботи. Впродовж цих років Лідія Петрівна Власенко працювала в бібліотеці на різних посадах: методистом по роботі з дітьми, бібліотекарем з питань комплектування та обробки літератури, провідним бібліографом. Але найближчою для неї нині стала методична робота. Це – її покликання! Адже, окрім бібліотечного професіоналізму та досвіду, та ще будучи від природи людяною і мудрою, вона завжди знаходить потрібні слова у спілкуванні з нашими сільськими працівниками. Навчає і надає кваліфіковану пораду кожному, не дивлячись на їхній освітній рівень, досвід роботи тощо.

Фаховість, оптимізм, її увага до людей, а ще – почуття гумору, здобули їй заслужену шану, любов колег і друзів. До неї звертаються за допомогою й порадою працівники не тільки наших бібліотек, а й колеги з області.

І хоча стаж роботи на даній посаді ще невеликий, Лідія Петрівна професійно і впевнено продовжує здобутки методичної спадщини книгозбірні. З новаторським підходом здійснює організаційно-методичні заходи,

координуючи їх із підрозділами ЦБ, сільськими бібліотеками та з колегами. Схвальні відгуки та позитивні результати мають і Школа бібліотекаря-початківця, і бібліо-клас «Розуміння професії», виробничі навчання «Складові успіху професії» тощо.

А ще вона немов та «швидка допомога» у вирішенні професійних і особистих проблем, складних ситуацій. Уміє перебороти труднощі і залишитися доброзичливою, щирою та чуйною особистістю. Лідія Петрівна саме є тією людиною, за якою хочеться йти і з якою хочеться працювати, товаришувати. Її авторитет завжди вагомий. Жодна справа чи подія в бібліотечному житті регіону не залишається без її уваги чи особистої допомоги. Мабуть, тому Лідія Петрівна і є вже багато років поспіль головою профспілкового комітету працівників бібліотек району. І кожен, хто до неї звертається, чи то з виробничих питань, чи з особистих завжди отримає мудру і дійсно потрібну пораду.

З активною життєвою позицією Лідія Власенко перебуває в постійному творчому пошуку: так, завдяки їй, в нашій бібліотеці було вперше в Житомирській області проведено інтерактивний захід «Жива бібліотека». В тяжкий для України час подій Майдану та АТО, будучи патріотом своєї країни, підготувала та випустила інформаційну довідку про загиблих в той час наших земляків «Герої не вмирають» (це єдине джерело інформації з подібним матеріалом). Вона найперша почала пропагувати проведення в нашому районі спільних заходів із переселенцями з Донбасу; саме Лідія Петрівна стала ініціатором і куратором перебування на Житомирщині карти єднання в рамках Всеукраїнської акції «Україна моя вишивана». Зі слів самої Лідії: «Я люблю бути ініціативною. З самого дитинства моє кредо: «Вперед, вперед, вперед! Ніколи назад! Ніколи на місці!». Так і крокує по життю завжди енергійна, креативна і працююча, за що неодноразово була нагороджена грамотами управління культури, Коростенської районної державної адміністрації та відділу культури Коростенської РДА, а в 2017 році отримала відзнаку «Жінка року Коростенщини» в номінації «Кращий працівник культури».

Невтомна, принципова, справедлива і надзвичайно цікава людина в своїй професії – Лідія Власенко ще і щаслива жінка. Як рідкісну квітку оберігають найдорожчі чоловіки її життя: люблячий чоловік Олег та їх гордість – сини Максим та Олександр. А ще – Лідія любляча донька, яку завжди з нетерпінням в рідній Дуброві, на вихідні, чекає найрідніша матуся. Пані Лідія привітно і радісно зустрічає гостей та друзів в своїй домівці, і всі, хто гостював у неї хоч раз, ще довго згадуватимуть її щедрість і гостинність.

Пройдено ще небагато життєвого шляху, а за плечима вже є гарний життєвий здобуток, енергія душевного тепла, справедливості і надії, а ще – улюблена робота і головне правило її життя: «Роби справу чесно, з душею – і твоє до тебе прийде!».

За дорученням колективу – Н. В.Тетерук ,
директор Коростенської ЦРБ.

Бібліотека – справа її життя

В м. Бердичеві є багато затишних, привабливих місць для відпочинку. Одне з них – Бердичівська міська бібліотека для дітей, яка знаходиться в самому центрі міста і добре знайома не одному поколінню його жителів. В ній працюють закохані у свою професію люди, серед яких – Валентина Олександрівна Петрухіна. Усе її життя наче яскравий калейдоскоп, - труднощі та успіхи, сумніви та перемоги, а вона залишається терплячою, спокійною і завжди усміхненою. Працьовита, повна творчих задумів Валентина Олександрівна веде за собою тих, хто працює з дитячою книгою

Вибір професії в житті кожної людини – це вибір долі. Трудову діяльність розпочала у 1989 році в Бердичівській міській ЦБС на посаді прибиральниці та паралельно вчилася заочно у Житомирському училищі культури на бібліотечному факультеті, а з 2000 року по 2005 рік навчалася заочно у Київському університеті культури. З перших днів своєї роботи В. О. Петрухіна взяла собі за правило, не шкодуючи сил, домагатися найкращих результатів: у 1998 році була завідувачкою філії № 4, у 2002 р. – завідувачкою відділу абонементу центральної міської бібліотеки і згодом вона вже очолила Бердичівську міську бібліотеку для дітей.

Високий професіоналізм, компетентність, аналітичне мислення, сучасний та нестандартний підхід до вирішення проблем є визначальними у методах її роботи. У 2011 році бібліотека бере участь й перемагає у конкурсі з організації нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до інтернету від програми «Бібліоміст» за підтримки Фондації Біла та Мелінди Гейтс, отримавши можливість на впровадження свого проекту «Задоволення інформаційних потреб етнічних громад». Впровадження інновацій та освоєння

технологій Веб 2.0 сприяло створенню блогу бібліотеки «Чомусики та Читайлики».

У травні 2013 року Чомусики та Читайлики приймали гостей із проектної команди «Простір ідей» 5-го каналу TV, які відвідували різні бібліотеки і досліджували питання їх оновлення. Разом із проектною командою "Простір ідей" завітала і Каша Сальцова (Олександра Кольцова) – українська співачка гурту "Крихітка", журналіст, композитор, поет, продюсер. Сюжет можна переглянути на YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=fdc60pDdVZ8>

Бібліотека стала учасником регіонального PR-офісу сучасних бібліотек Житомирщини, в якому Валентина Петрухіна є спеціалістом із розвитку зв'язків.

У вересні 2015 року в приміщенні міської бібліотеки для дітей відкрито Музей єврейства, який присвячений історії, релігії та культурі єврейської громади міста. За цей період у музеї побувало понад 8000 відвідувачів у т. ч. іноземців. В бібліотеці є й українська світлиця і відділ польської літератури, що складається з понад 15 тис. книг польською мовою, які були передані від Польської бібліотеки ім. В. С. Реймонта у 2014 році.

Валентина Олександрівна впевнена, що бібліотека – це абсолютно інший, неповторний, загадковий світ, світ відкриттів і пізнання, який спонукає до творчості. Так, у 2012 році відновив свою діяльність ляльковий театр «У гостинах тітоньки Даринки», у репертуарі якого 22 вистави, в середньому за рік відбувається до 200 вистав. Сценарії, музичний супровід, декорації створюють бібліотекарі. З 2013 року засновано радіосторінку вихідного дня «Читайлики» на міському радіомовленні, де бібліотекарі популяризують літературні та книжкові новинки.

Валентина Петрухіна – оптиміст за характером, при всіх негараздах ніколи не скаржиться, а наполегливо стукає в двері тих, хто може допомогти бібліотеці, переконуючи, що від душевного багатства самого бібліотекаря залежить любов до книги в душі маленького читача, від спонсорів – поповнення бібліотечних полиць новими книжками, а небайдужість усіх – створить цікавий та неповторний світ читання для дітей.

Валентина Олександрівна зуміла налагодити роботу бібліотеки сучасно та ефективно, використовуючи бібліотечний фонд, опановуючи інноваційні методи і форми роботи, активно впроваджуючи в роботу новітні технології, завдячуючи чому колектив бібліотеки працює як єдиний злагоджений механізм, а бібліотека впевнено крокує в ногу з часом.

Так, справою її життя стали дитяча бібліотека та юні читачі. І відчуває себе Валентина Олександрівна щасливою людиною, маючи друзів, роботу та люблячу родину.

За дорученням колективу –
Обласна бібліотека для дітей

Укладач

К. М. Романуха

Комп'ютерний набір

О. О. Ковальчук

Редакція

Г. Й. Врублевська

Відповідальна за випуск

Н. А. Карплюк